

I § 10 henlægges ogsaa Spørgsmaal om *Afsættelse* af en Dommer mod hans Ønske *paa Grund af vedvarende Aands- eller Legemssvaghed* til Appelretten, saaledes at Justitsministeren beordrer Sagen rejst, og denne altid forhandles mundtlig.

Endvidere henlægger § 11 Spørgsmaal om *Suspension* af en Dommer til Appelretten, medens Afgørelsen nu, naar Talen er om en Dommer ved Underret, træffes af Landsrettens Præsident og to af Rettens Medlemmer, og naar Talen er om en Højesterets- eller Landsdommer eller om Præsidenten eller Vicepræsidenten for Sø- og Handelsretten, af Højesterets Præsident og to af Rettens Medlemmer.

Endelig bestemmes det i § 11 a, som blev indsat paa Foranledning af nogle Udtalelser af Retsplejeudvalget om Muligheden for Kompetencekonflikter, at hvis en almindelig Domstol finder, at et Forhold, der er indbragt for den særlige Appelret, er af Betydning for Paadømmelsen af en for vedkommende Domstol verserende Sag, bliver denne sidste i det hele eller til Dels at *udsætte*, indtil Appelrettens Afgørelse foreligger.

Genoptagelse af Straffesager, §§ 12—16.

En Begæring om Genoptagelse af en Straffesag kan dels støttes paa visse Indsigelser mod selve det *materielle* Grundlag for den tidligere Afgørelse, dels paa det *formelle*, at vedkommende er domfældt som udeblevet, uden at nu noget andet Retsmiddel staar til hans Raadighed.

Medens det i de sidste Tilfælde i § 15 foreslaas at bevare den hidtidige Ordning, hvorefter Begæringen om Genoptagelse maa fremsættes over for den Ret, som har afsagt Dom i Sagen, saaledes at der blot, hvis Genoptagelse nægtes, skal være Adgang til at paakære denne Afgørelse til Appelretten, skal Begæringer om *egenlig Genoptagelse* — derunder af en Sag om nægtet Erstatning for uberettiget Anholdelse eller Varetægtsfængsel — ifølge § 14 *afgøres endeligt* ved Appelrettens Kendelse.

Ikrafttræden og Overgangsbestemmelser, § 17.

Loven skulde træde i Kraft 1. Juli 1938. I de Retsplejelovens § 47, Stk. 1, § 48, Stk. 2, og § 49 omhandlede